

kiil olla," ütles isä, agga wahhest tulles ta wihma ja lewade ja süggise kiilma ta. Ja et sa kiil karjas ei woi käia, sest et meil siin ta karja egga karjasmaad ei olle, siis woid sa ikka ta monningast karjalapse laulo öppida, ja rõõmoga mäggede ja metsade ja päitese kitust laulda Soja auuks; ja woid selle poisi käest niisugusti öppida, ja kes teab, temma käis eht hea melega kolis. Willem watas omma isä ja siis Wridli peale, astus siis emma ette ja pallus lubba, kas ta woiks selle waese poisile middagid omma rietest kinkida; temma on ni waene ja ni kurw," ütles Willem, „eht se wõiks tedda wähhegi rõmustada.“ „Woih olla," ütles praua, „sa woid temmale omma wannematest rietest ühhe täie üllikonna anda.“ Willem rõmustas wägga, ja tohter ütles: „Kutsu tedda warsti ennesega omma kamri ja katsege seal rided selga. Pärast, kui sa omma kolt tööga walmis olled, woid sa temmaga nattuke linna watas käia, ja õhto woite teie mõllemad laulda. Minna ollen temmale lubba annud, mõnne päwa meie jures sömas ja õmaeal käia.“ Willem läks rõmoga teggema, mis wannemad lubbanud ja käskinud. Ja praua ütles: „Minnul on wägga halle meel selle waese poisi ülle, agga siiski ma ollen üsna ehmatand selle ülle, et temma meie poia kamri piddi minnema, ja pealegi weel mitto päwa siin söma ja maggama, jedda ollets temma jo

mõnne koppika eest iggal polel woinud sada. Sure hõlega olleme meie piüdnud omma last wallatunmatest lastest emal hoida, mitto kord on meil sellepärast pahhandust olnud, ja nüüd peab temma üht hultujat poisi omma kamri wiina ja temma käest laulusi öppima. Kas meie omma lapselle parremaid laulotundisi, Wini kimas, ei wõi sada?“ — „Parremaid wist," ütles tohter naerdes,“ agga arrulisemaid mitte. Pealegi on se mis se pois laulab selge, terwe, tödde, ja nenda on ta temma kõnne; ja tõe armastust on meie pojalt just waja. Siiski ärra ehmata, armas abbi-lasa, minna ei tahha tedda ta mitte wäggitse enneste maeasse wõita. Kui temma sinnul meest wasto on, siis enname temmale pari päwa pärast need rõõnned koppikad ja lasseme tedda minna. Agga paljas hultuja ei olle se pois mitte, sest et ta tintiga kaupleb, ja jedda ta weel mitte kaua aega, ja enne jedda ei olnud ta ta üksi weddelemisse peal, waid ta käis karjas, mäggitse maal eunamieste aino üksi omma kitste ja lehmade seltsis; ja mis raske hädda ja kurwastusse koolist on temma wimaks läbbi läinud, ja et temma tuim egga ülleannetu ei olle, jedda luleme temma laulust, ja minna ollen ta temma endist ello keif hõlega temma käest järrel küsfinud. Mis temmale sündinud, se wõib peagi meie pojale ta sündida, siis ollets temma üsna üksi ollema; tal ei